

שבת
שלום!העלון מוקדש לע"ב
שמואל בן רחל ז"ל
יוסף בן מזל ז"ל

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הר"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

שקל משלים רגש

למדנו שהאיש מעצם בריאתו, קר יותר מהאשה, פחות רגשן ומנתח דברים בצורה יותר שכלית. לעומתו, האשה זקוקה מאד לגבר שיעמוד לצידה, שלא יתרגש מכל דבר ושישקול דברים בשכלו. אני נוהג לומר שהאשה היא 'המנוע' והאיש הוא 'הרדיאטור'. אשה זקוקה לאיש שירגיע אותה ויקרר אותה מגלי הרגשות הפוקדים אותה. כשהיא בוכה, היא רוצה שבעלה יאמר לה: נכון שקצת קשה אבל לא נורא, נעבור את זה. כדאי שתירגעי ותנגבי את הדמעות, לא שמעת שנגמרו המים בכנרת?...

אשה זקוקה לבעל רגיש שינגב לה את הדמעות כשהיא בוכה, יעודד אותה וישפר את מצב רוחה כשהיא עצובה. אוי ואבוי אם האיש היה רגשן כמו האשה.

לפני מספר שנים התקשרה אלי גברת אחת שהיתה נשואה כ- 5 שנים. היא התלוננה על בעיה קשה בזוגיות שגורמת לה לחשוב על פירוק הנישואין, וכך היא אמרה: אני אשה! ואשה לפעמים בוכה... וכשאני בוכה ובאה לפני בעלי שירגיע אותי ויעודד אותי, הוא שואל: מה קרה, על מה את בוכה? וכשאני מספרת לו גם הוא פורץ בבכי... ואז אני בוכה, והוא בוכה, אני נרגעת והוא ממשיך... עד שאני אומרת לו: זה לא נורא, זה יעבור, תפסיק לבכות...

ואני שואל, איזו אשה רוצה בעל כזה שבוכה יחד איתה על כל דבר, ולבסוף היא זו שצריכה לעודד ולהרגיע אותו??? אם כן, זה לא טוב שהאיש יהיה רגשן כמו האשה.

קוראים יקרים, הקרירות של הבעל לא נובעת מרוע לב או מחוסר רגישות, אלא מעצם תפקידו 'כמרגיע הלאומי'. לכן, אין זה חסרון אלא יתרון.

(מתוך הספר 'ביחד')

פרשת השבוע

כיפת ברזל

בכל פעם בליל הסדר אנו אומרים ושרים את המילים הללו: "והיא שעמדה לאבותינו ולנו שלא אחד בלבד עמד עלינו לכולותינו, אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכולותינו, והקב"ה מצילנו מידם". ישנה "כיפת ברזל" שמגינה עלינו במשך כל ההיסטוריה - הקב"ה מצילנו מידם!

דוגמא נפלאה לכך קימת בפרשתנו - בלק מלך מואב פחד מעם ישראל פחד נורא. הוא ראה איך שישראל יצאו ממצרים כבשו את סיחון ועוג ועכשיו הם רוצים להיכנס לארץ ישראל דרך ארצו, מרוב פחד ולחץ הזעיק מלך מואב את בלעם בן בעור, שהיה מוגדר באותו הדור - ככלי הנשק הכבד והמסוכן ביותר. בלעם בכח עין הרע שהיה בו, היה יכול לכוון לרגע שהקב"ה כועס ולהשחיל קללה שהיה בכוחה להרוג עם שלם. ובאמת בלעם ניסה שלוש פעמים לקלל את ישראל ובכל פעם במקום קללה הוא אומר ברכה. בלק התייאש ושלח אותו בחזרה לארצו בבגדים כבדים ועם ישראל חי. הדבר המעניין הוא שבאותו זמן עם ישראל שכן לשבטיו ולא הרגיש את הסכנה המרחפת מעליו והמשיך את סדר יומו ללא הפרעות, את "המלחמה" עם בלעם ניהל הקב"ה בכבודו ובעצמו והתקיים - "והקב"ה מצילנו מידם".

ועל זה כתב דוד המלך ע"ה בספר התהילים: "הָלֵלוּ אֶת ה' כָּל־יְמֵי חַיְתְּכֶם כָּל־הָאֲמִים כִּי גָבַר עָלֵינוּ חֲסִדּוֹ וְאָמַת ה' לְעוֹלָם הִלְלֶיהָ". ונשאלת השאלה - למה הללו את ה' כל גויים? צריך שעם ישראל יהללו את ה' על שמצילו מידם? התשובה לכך נמצאת בפרשתנו. רק הגויים הם שיוודעים כמה שהם מנסים להזיק לעם ישראל ולפגוע בו. הרבה מטעני חבלה וחומרי נפץ, טילים וכפצצות נשלחו לפגוע, וברוך ה' לא רק שהם לא פגעו, פעמים רבות גם לא ידענו על נסיון שילוחם. כשהגויים רואים כזו השגחה ושמירה הם אלו שמהללים את הקב"ה שגבר עלינו חסדו. לכן אמר בלק לבלעם "... לִקְבֹּץ אִיבֵי קְרֹאֲתִי וְהִנֵּה בִּרְכָתְךָ בְּרַךְ זֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, וְעַתָּה בִּרְחִלְךָ אֶל־מִקְוֶמְךָ אֲמַרְתִּי כִּפְדֹּת אֶכְפְּדָךָ וְהִנֵּה מְנַעַךְ ה' מִכְּפֹד". גם הסכנה הזאת חלפה. היום בדורנו אנו מוקפים אויבים מבית ומחוץ. איך אפשר להפעיל את "כיפת ברזל" הזו? הקוד לכך הוא **אחדות!** במשך כל ההיסטוריה של עם ישראל כשהיינו מאוחדים לא יכלו לנו אויבנו. אם בימי מרדכי ואסתר - "לך כנוס את כל היהודים". אם בזמן היוונים - שאמר מתתיהו "מי לה' אלי". ואז אימפריות שלימות זזו הצידה והתוצאה עם ישראל חי! נשתדל להתאחד בתוך הבית ובתוך החברה ונזכה - להגנה של - "והקב"ה מצילנו מידם".

שבת שלום ומבורך - הרב אבנר קוואס

דריחה

קטע משיבת הממשלה בממשלת הגנבים: שר החוץ מתלונן: "שר האוצר גנב לי את השעון!" ראש הממשלה מרגיע: "חכה רגע". כעבור מספר דקות חוזר ראש הממשלה כשבידו השעון הגנוב. שואל אותו שר החוץ: "מה הוא אמר על הגנבה?" השיב לו ראש הממשלה: "הוא אפילו לא הרגיש..."

פתגם השבוע

כשצריך האדם לעלות בדרגות הרוחניות, צריך שתהיה לו ירידה קודם העליה, כי הירידה היא תכלית העליה. (רבי נחמן מברסלב)

לקבלת העלון במייל יש לשלוח בקשה למייל: betenuh@gmail.com

טבלה שתכלול מספר נושאים כגון: וויתרתי לאחי / עזרתי לאחותי / פייסתי את מי שנעלב / וכד'. ומתחת כל טור לרשום שם של ילד או ילדה מהמשפחה. ולעשות להם כוכביות אם הצליחו במשימות ולתגמל אותם כראוי.

שנית, לעשות מבצע שבחופש אין מריבות! כלומר אין הרמת ידיים ואין אמירת מילים לא יפות. "מותר" להכשל רק פעמיים ומי שמעיד יבקש מיד סליחה מאחיו ורק אם אחיו יסלח לו נמחלה לו הפסילה ונמחקה.

כמו כן יש לספר לילדים על תלמידי רבי עקיבא שלא נהגו כבוד זה בזה אפילו ברמות הדקות ביותר ומה קרה בסוף. וכן לספר בשבתות על כבוד של החכמים שנהגו אחד בשני וסיפורים על כבוד ועזרה לזולת.

אמר רבי עקיבא "ואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה". מפני מה אמר רבי עקיבא "כלל גדול בתורה"? מספיק לומר - זה כלל גדול! ותו לא.

אלא הכוונה היא, שבלי אהבת חברים ובלי אחדות לא ניתן לקבל את התורה. קבוצת תלמידים שלומדים תורה ואין בניהם דיבוק חברים - תורתם מן השפה ולחוץ. לכן עלינו לחזק ולהתחזק בענין אחדות עם ישראל. עלינו המבוגרים לעשות פעולות של קרוב לבבות ולהשלים עם הסובבים אותנו, אם זה במשפחה ואם זה עם החברים.

וכן יש להשים דגש בימים אלה על הילדים ולהפעיל אותם בענין האחדות והשלום. כיצד עושים זאת? ראשית, עלינו לעשות להם מבצעים בנושא - בין אדם לחברו כאשר נכון

סיפור לשבת

קצב שקנסת אותו בתרומה לבית הכנסת. אמור נא אפוא, מה היתה כוונתך בקנס זה, האם רק למען יזהר להבא וישמור עצמו לבל יכשיל עוד את בני העיר, או כוונתך הייתה למען תהיה לנענש כפרה על עוונ. בשומעי את הדברים, המשיך הח"ח לספר, אחזני רתת וחלחלה, ולא יכולתי להוציא מילה מפי, אבל ראש המדברים הרגיעני, ואמר שימתינו לי עד שתשוב דעתי אלי, כשנרגעתי, הרהרתי בליבי מה היתה כוונתי באותו קנס, והשבתי שעד כמה שאני זוכר הטלתי את הקנס לשם עונש, ולא לשם כפרה, האורחים הודו לי על תשובתי, ונפטרו ממני.

כשהתעוררתי מתרדמתי היה ראשי כבד עלי, מבלי יכולת למצוא מרגוע לנפשי, חזרתי לתלמודי, והנה שוב נופלת עלי תרדמה. הפעם הופיע הקצב בעצמו כשהוא כולו רצוף ומדוכדך, והחל לטעון כנגדי בקול בוכים: אוי רבי ראה נא מה עוללת לי בתשובתך לבית דין של מעלה, כשעמדתי לדין והקטגור תבע לדון אותי לגהנום בעוון האכלת טריפות, טענתי שכבר התכפרתי בקנס שהטלת עלי לתרום לבית הכנסת.

הקטגור המשיך לטעון כנגדי ואמר שהקנס לא היה לשם כפרה, אלא לשם אזהרה להבא גרידא, בית הדין החליט לשאול את פיו על כוונתך, ומאחר שתשובתך היתה שלא התכוונת לכפרה, יהיה עלי עתה לעבור יסורי גהנום קשים כדי להזדכך מאותו עוון.

בשלב זה פנה הח"ח לחתנו ואמר לו, שכיוון שעול הרבנות בכללו היה למורת רוחו, הרי לאחר מעשה זה גמלה בליבו החלטה להסתלק מן הרבנות. אף אתה, ר' אהרון חתני, ראה נא גם ראה מה גדולה היא האחריות הכרוכה ברבנות, ולכן אל תצטער שלא קבלת המשרה.

הרב אהרון כהן חתנו של החפץ חיים נחל פעם אכזבה בהשתדלותו להשיג משרת רבנות בעיר מסוימת. השיח ר' אהרון את צערו בפני חותנו, והח"ח דיבר על ליבו והצביע בפניו שאין זה כדאי להצטער ולהתמרמר בשל אי קבלת משרה רבנית.

ברם, דעתו של ר' אהרון טרם נחה, והח"ח שהכיר שצער עדיין לא פג, אמר שהוא מוכן לספר לו סיפור, אבל בתנאי שיקבל על עצמו ויבטיחו נאמנה לבל יספר זאת לאיש כל עוד הוא, החפץ חיים, אהרון הבטיח והח"ח סיפר לו את המאורע שהתרחש 'בחיים. ר' בתקופה הקצרה שבה כיהן כרב בעיירה ראדין, ושהיווה את אחד הגורמים לעזיבתו את הרבנות.

אירע פעם ואחד הקצבים נתפס במכירת בשר טריפה, וכמובן שהועבר מיד מחזקתו. הלה בא לפני, סיפר הח"ח, והביע חרטה גמורה על מעשיו, הבטיח בכל ההבטחות שבעולם לבל ישוב לכסלה עוד, והתחנן בדמעות שאחזיר לו את ההכשר. מאחר שנוכחתי שהלה מתכוון ברצינות להבטחותיו, ומצוקתו הכלכלית היתה עצומה, שיתפתי את מידת הרחמים במידת הדין והחזרתיו לכשרותו. על החטא עצמו קנסתי אותו בתרומה גדולה לבית המדרש. הקצב לא האריך ימים לאחר אותו מעשה, וכעבור זמן קצר הלך לעולמו, וכל מה שאירע עימו, ונשכח מהלב.

באחד הימים, המשיך החפץ חיים לספר, ואני לומד כדרכי בעזרת הנשים שליד בית הכנסת, נפלה עלי תרדמה, ובחלומי והנה ' מופיעים לפני שלושה אנשי צורה, והגדול שביניהם פונה בשאלה: ר' ישראל מאיר, הלא תזכור את המאורע עם אותו

לאחר עשרות שנות נסיון, הגיע הזמן....

ארגון "ביתנו החדש" מזמין אתכם להשרות שכינה בעם ישראל.

בעז"ה יפתח ביה"ס בראשות הרב אבנר קוואס שליט"א

עם מסלולים מקצועיים ולימודי תעודה ייחודיים מסוגם

להכשרה בתחומים: יועציות נישואין, מדריכי חתנים, ומדריכות כלות

לבירורים והרשמה: 0544-85-84-89